

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

“எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க வளைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்” — திருவள்ளுவர்.

தோகுதி-சுரு.] சருவதாரிவூ வைகாசி—ஆனி மீ [பகுதி-எ, அ.
Vol. 45. May—July 1948 No. 7, 8.

உள்ளுறை.

நீர்விளையாட்டு:—திரு. சி. கணேசையரவர்கள்	அஎ—க௭
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கநினைவுரைபத்திரிமாணங்கள்:—	... கூசு
மீழலைநாடும் } திரு. T. V. சதாசிவபண்டாரத்தா	
மீழலைக்கூற்றழம்:— } ரவர்கள். ...	க௭—க௦௨
சின்னணைநீசாத்தேவர்பேரில் வண்ணம்:—பத்திராசிரியர்	க௦௩—க௦௬
கவிமணிநிலையநிதி வேண்டுகோளும் } பத்திராசிரியர் குறிப்பு:— }	க௦௭—க௦௮
மதிப்புரை:—	க௦௯—க௧௨
பொன்வண்ணத்தந்தாதி } முகவுரை முதலியவை:— } ஸ்ரீ. சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளையரவர்கள்	

பத்திராசிரியர்—திரு. கி. இராமானுஜையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [சனிப்பிரதி அணை—8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

1948.

Printed by Srinathu B. SHANMUGA RAJESWARA NAGANATHA SETHUPATHY AVL., road
Published by T. K. RAMANUJA IYENGAR at the Tamil Sangam Power Press,
No. 54, Tamil Sangam Road, Madura.

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியீடுமாறு பொருளுகைகளும் மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விவாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியீடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும், பரண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரிசேஷிகள் முதலியவை சம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும மாணேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விவாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீநாராயணன்,

மாணேஜர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தல் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

I. சங்கப்பிரசுரம்.

	ரூ.	அ.	ப.
1. ஞானமிர்த மூலமும் உரையும் ...	...	1	0 0
2. சைவமஞ்சரி ...	...	1	8 0
4. வைத்தியசாரசங்கிரகம் ...	...	5	0 0
5. பன்னூற்றிரட்டு ...	...	3	0 0
6. மகாபாரதம் ஆரம்பதவரையுடன் ...	...	4	0 0
8. தமிழ்ச்சொல்லகராதி மூன்றாற்பாகம்...	...	5	0 0
10. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (சு, உரை	...	1	12 0
11. திருவருணைக்கலம்பகம் ...	...	0	6 0
13. கலைசைச்சிலைடைவெண்பா ...	...	0	6 0
15. திருவாலார் நான்மணிமாலை ...	...	0	4 0
16. பூநீகிருஷ்ணசரித்திரவிமர்சம் ...	...	1	4 0
பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷண்) ...	...	0	4 0

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தோசுதி-சுரு.] சருவதாரிவரு வைகாசி—ஆனி மீ [பகுதி-எ, அ.

Vol. 45.

May—July 1948

№. 7, 8.

நீர் விளையாட்டு

[திரு. சி. கணேசையவர்கள், யாழ்ப்பாணம்.]

நீர் விளையாடலாவது, பாறுகளிலே புதுநீர் பெருகிவருங்காலத்தில், அந்நீரிடத்தே ஆடவரும் மகளிரும் கூடி மூழ்கி விளையாடி உவ்வின்பத்தை நுகர்வது. ஆறில்லாவிடங்களிலே குளங்களில் மூழ்கிவிளையாடி இன்புறுவதும் உண்டு. இவ்விளையாட்டுத் தமிழ் நாட்டிலே மிகப்பழையகாலந்தொடங்கி நிகழ்ந்துவந்ததென்பது தமிழ் லுள்ள மிகப்பழையநூலாகிய தொல்காப்பியத்தில்வரும் “பாறுங் குளனுங்காவுமாடிப்-பதியிகந்து நுகர்தலு முரிய வென்ப” என்னுஞ்சூத்திரத்தானே அறியப்படுகின்றது. பெருங்காப்பிய இலக்கணங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகக் கூறப்படுதலைப் “பெருங்காப்பியநிலைபேசங்கலை” என்னும் தலைப்புடைய சூத்திரத்தான், ‘பூம்பொழிநுகர்தல் புனல்விளையாடல்’ என்று வருதலானே அறிந்து கொள்க. இவ்விளையாட்டைநிகழ்த்துங்கால் ஆடவர் தம் தலைவியரோடன்றிக் காமக்கிழத்தியரோடும் பரத்தையரோடும் நிகழ்த்தி இன்புறுவதுமுண்டு. அதனால் தலைவியர்க்குத் தம் தலைவரோடு ஊடல்நிகழ்வதாகவும் நூல்கள் கூறும். தலைவியரோடு புனல் விளையாடி இன்புறுதல்,

“வயன்மல ராப்பற் கயிலமை றுடக்குதழைத்

திதலை யல்கும் றுயல்வருங் கூந்தற்

குவளை யுண்க ணேள் மெல்லியன்

மலரார் மவீர்நிறை வந்தெனப்

புனலாடு புணர்துணையாயின ளெமக்கே” (ஐங். ௭௨)

என்று தலைவன் தொழிக்கு உரைத்தமையானே அறியப்படும்.

காமக்கிழத்தியொடு நீர்விளையாடுவது,

“கதிரீலை நெடுவேற் கடுமான் கிள்ளி

மதில்கொல் யானையிற் கதழ்வுநெறி வந்த

சிறையழி புதுப்புன லாடுக

மெம்மொடு கொண்டோவெந் தோள்புரை புணையே” (ஐங். ௭௮)

என்று காமக்கிழத்தி கூறுவதால் அறியப்படும்.

பரத்தையரொடாடுவதை,

“புலக்குவே மல்லேம் பொய்யா துரைமோ

நலத்தகு மகளிர்க்குத் தோட்டுணையாகித்

தலைப்பெயற் செம்புன லாடித்

தவநனி சிவந்தன மகிழ்நநின் கண்ணே” (ஐங். ௮௦)

எனத் தன்னையொழியப் புதுப்புனலாடித் தாழ்த்துவந்த தலைமக னோடு தலைமகள் புலந்துசொல்லியதனால் அறியலாம்.

யாறுகளிலே புதுநீர்வருவது கார்காலத்திலாகும். அக்காலக் கிலே அவ்வாறுகளைச்சார்ந்த ஊர்களிலேயிருக்கும் மக்கள் மேற் கூறியவாறு அந்நீரிற்சென்று மூழ்கிவிளையாடுவார்கள். அக்காலத்தி லன்றி நீர் தெளிந்துபெருகும் இளவேனிற்காலத்தும் சென்று மூழ்கி விளையாடுவதும் உண்டு. பரிபாடல் என்னும் கடைச்சங்க னூலில், வையையாற்றிற்சென்று மக்கள் மூழ்கி விளையாடுவதைக் குறித்துக்கூறும் பாடல்களும் உள. அவற்றுள் கக-ஆம் பாடலிலே புதுநீர்வரும் கார்காலத்திலே மூழ்கிவிளையாடலைப்பற்றி கக-ஆம் அடிவரையும், அதன்மேல் இளவேனிற்காலத்து மூழ்கிவிளையாட லைப்பற்றி எங்-ஆம் அடிவரையும், முன்பளிக்காலத்து மார்கழித் திருவாசிரைநாளின்கண் ஆடும் அம்பா ஆடலெனப்படும் கைக் கீராடலைப்பற்றி அவ்வடியின்மேலும் கூறப்படுகின்றன. தாயோடு கூடி ஆடலின் அம்பா ஆடல் எனப்பட்டது அம்பா - தாய் (வட மொழி). மார்கழித்திருவாசிரைநாளின் ஆடலெனக்கூறி அதலைத்

தைந்ரீராடல் என்றுங் கூறியது சாந்திரமானகணிதப்படியாகும். இத் தைந்ரீராடலைப்பற்றித் “தையினீ ராடிய தவந்தலைப்படுவாயே” எனக் கலி-ருக-ஆம் செய்யுளும், “நறவீயைம்பால் மகளிராடுந் - தைஇத்தண்கயம்” என ஐக்குறாற்று அச-ஆம் செய்யுளும் கூறுகின்றன. நிற்க.

மேற்காட்டிய பரிபாடல் என்னும் ஞாலில்வரும் செய்யுள்களிலே நீராடச்செல்வோர் ஊர்திகளிற்செல்லுமியல்பும், அவர்கள் நீரின்கண் மூழ்கி விளையாடுங்கால் நீரணியணிந்து விளையாடுமாறும், கையாலும் நீரெக்கும் கருவிகளாலும் ஒருவர்மேலொருவர் எக்கி விளையாடுமாறும், நீரை எக்கி விளையாடுதலின்கண் வரும் வென்றி தோல்விகளும், நீராடுங்கால் மெய்யிற்ப்பூசியாடும் வாசனைத்திலியங்குளும், நீராடியபின் கரையேறி அணிகளையணிமுமாறும், பின் தலைவர் தம் தலைவியரோடாயினும் காமக்கிழத்தியரோடாயினும் பாதையரோடாயினும் ஊடியும் கூடியும் இன்புறமாறும் கூறப்படுமியல்பு மிகச் சுவைதருவதாகும். அப்பாடல்களுள், 40-ஆம் பாடலிலே நீராடச்செல்வோர் செல்லும் ஊர்திகளாகக் கூறப்படுவன குதிரையும், களிறும், பிடியும், எருதுபூட்டிய பண்டியும், ஆய்மாச்சகடமும், சிவீகையும், கோவேறுகழுதையும் முதலாயின. அவற்றை,

“புகவரும் பொங்குளைப் புள்ளியன் மாவும்
மிகவரினு மீதினிய வேழப் பிணவு
மகவரும் பாண்டிய மத்திரியு மாய்மாச்
சகடமுந் தண்டார்ச் சிலிகையும் பண்ணி”

[மா - குதிரை. வேழப்பிணை - பெண்பாணை. அகவரும் பாண்டி - பெயர் சொல்லியழைக்கப்படும் எருதுபூண்ட பண்டி. அத்திரி - கோவேறு கழுதை. ஆய்மாச்சகடம் - அழகிய குதிரைபூண்ட பண்டி.]

என்னும் அடிகளானும்,

“.....*மடமா மிசையோர்

பிடிமே லன்னப் பெரும்பெடையனையோர்

†கடுமா கடவுவோரும் களிறமேல் கொள்ளுவோரும்

வடிமணி நெடுந்தேர் மாமுள் பாய்க்குறும்” (42-ஆம் பரிபாடல்)

என்னும் அடிகளானும் அறிக.

* மடமா = நடைமெல்லிய குதிரை.

† கடுமா = விரையுந்தன்மையுடைய குதிரை.

இனி வினையாடச் செல்வோர் இவரென்பதை,

“முதிய ரினையர் முகைப்பரு வத்தர்
வதிமண வம்பலர் வாயலிழ்ம் தன்னார்
இருதிற மாந்தரு மின்னினி யோரும்
விரவுநரை யோரும் வெறுநரை யோரும்
பதிவத மாதர் பரத்தையர் பாக்கர்” (பரி-௧௦ஆ-ம் பாடல்)

என்னும் அடிகளாலுணர்க.

[இவ்வடிகளின் பொருள், ‘முகைபோலும் பருவத்தாரும் தங்கிய மணத்தையுடைய புதுமலர் வாயலிழ்ந்தன்ன பருவத்தாருமாகிய இனைய வரும், விரவுநரையோரும் வெறுநரையோருமாகிய முதியவரும் என்ற இவ் விருதிறமாந்தரும், கற்புடைமகளிர் பரத்தையரெனப்பட்ட இப்பருவங் களின் மகளிரும் இம்மகளிர்க்கும் மாந்தர்க்கும் பாங்காயினரும்’ என்பது.]

இவர்கள் நீரெக்கிவினையாடற்குக் கொண்டுசெல்லும் கருவிக ளாவன: செடுந்தருத்தியும் வட்டத்தருத்தியும் கொம்பும் பிறவு மாம். மூங்கிற்கழியாலும் கையாலும் எக்குதலுமுண்டு.

கருவிகள் இவை என்பதை,

“நெய்ம்மாண் சிவிறியர் (துருத்தியர்) நீர்மணக்கோட்டினர்”
என்னும் ௬-ஆம் பரிபாடலடியானும்,

“கண்ணாருஞ் சாயம் *கழித்தரப் போரை
வண்ணநீர் கரந்த வட்டுலிட் டெறிவோரும்
மணம்வரு மாலையின் வட்டிப்போரைத்
துணிபிணர் மருப்பி னீரெக்கு வோரும்”

என்னும் ௧௧-ஆம் பரிபாடலடிகளானும் அறிக.

இனி அவர் ஆடுங்கால் நீர்க்கு ஆராதனைசெய்தும், நீரின் கண் பொன்முதலியவற்றாற்செய்த மீன்முதலியவற்றை விடுத்த வாழ்த்தியும் நீராடும் முறையை,

“அவியா ராதனை அழல்பல வேந்தி” (பரிபாடல், ௬) என்றும்,

“நத்தொடு நள்ளி நடையிறவு வயவாளை
வித்தி யலையில் வினைக பொலிகென்பார்” (பரிபாடல் ௧௦)

என்றும் கூறுவர்.

* கழி - மூங்கிற்கழி.

இனி நீராடிவிளையாடுவோர் நீராடற்கேற்ற அணிகளையணிந்து
சேறல்,

“ஏரணி யணியி விளையரு மினியரும்.”

*ஏரணி யணியி னிகன்மிக நவின்ற”

என்னும் சு-ஆம் பரிபாடலடிகளால் உணரத்தக்கது.

இனி, கிடைபாற்செய்த திமில் தேர் முதலியவற்றையூர்ந்தும்
நீராடுவார் என்பது “வெண்கிடை மிதவையர் நன்கிடைத்தேரினர்”
என்னும் சு-ஆம் பரிபாடலால் உணரப்படும்.

இனி, வையையின் நீர்ப்பெருக்கை மதிலின் சுருங்கைவழியால்
நீரோடும் ஒலியாலறிந்தார் தாந்தாம் முந்திச்செல்லவேண்டுமென்
னும் விருப்பால் தேரேறுவார் மறந்து குகிரைகளை வையத்திற
பூட்டியும், வையத்திற்பூட்டும் எருதுகளைத் தேறிற்பூட்டியும்,
குகிரைக்கணிபவற்றை யானைக்கணிந்தும், யானைக்கணிபவற்றைக்
குகிரைக்கணிந்தும், மைந்தர்புனைபவற்றை மகளிர்புனைந்தும்,
மகளிர்புனைபவற்றை மைந்தர்புனைந்தும் விரைந்துசெல்கின்றார் என்
னும் பொருள்படச் சொல்லும் சிறப்பை, 20-ஆம் பரிபாடலில்,

“நீரு ராவத்தாற் றுயிலுணர் பெழீஇத்
திண்டேர்ப் புரவி வங்கம் பூட்டவும்
வங்கப் பாண்டியிற் றிண்டே ருரவும்
வயமாப் பண்ணுக மதமாப் பண்ணவும்
கயமாப் பேணித் தலவா தூரவும்
மகளிர் கோதை மைந்தர் புனைவும்
மைந்தர் தண்டார் மகளிர் பெய்யவும்
முத்துறல் விருப்பொடு முறைமறந் தணிந்தவர்” (கரு-22)

எனவரும் அடிகளால் உணரலாம்.

புறநானூற்றில் சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை
ஊன்பொதி பகங்குதடையார் பாடியதாகவரும் செய்யுளில் பரிசில்பெற்றோர்
உலகைமிகுகுதியானே அணிகளை மாறியணிந்ததாகக் கூறும்பகுதி இங்கு
நோக்கத்தகுர். அது, “தென்பரதவர்மிடல்சாய” என்னும் முதலையுடைய
செய்யுளில்,

* ஏரணி - புனலாடற்கு அணிந்த அணி.

“எஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
 எமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
 மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
 தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
 டிலம்பா நுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
 விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ்
 செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரு
 மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநரும்
 கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சீதையை
 வலித்தகை பரக்கன் வவ்விய ஞான்றை
 நிலஞ்சேர் மதராணி கண்ட குரங்கின்
 செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅக்
 கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் நிகுமே”

என்பதாம்.

இனித் தலைவர் தம் தலைவியரோடாயினும் காமக்கிழத்தியரோ
 டாயினும் ஆடுதற்கண் ஊடியும் பின் கூடியும் இன்புறுமாற்றைப்
 பரிபாடல் ஏழாம்பாடலில்,

“விரும்பிய வீரணி மெய்யீரந் தீரச்
 சுரும்பார்க்குஞ் சூர்நறா வேந்தினுள் கண்ணெய்தல்
 பேர்மகிழ் செய்யும் பெருநறாப் பேணியவே
 கூர்நறா வார்ந்தவள் கண்
 கண்ணியல் கண்டேத்திக் காரிகைரீர் நோக்கினைப்
 பாணு தரித்துப் பலபாட வப்பாட்டுப்
 பேணு தொருத்தி பேதுற வாயிடை
 யென்னை வருவ தெனக்கென் றினையா
 நன்ஞெயர் மார்ப் பனடுக்குற நண்ணிச்
 சிகைகிடந்த லூடலிற் செங்கண் சேப்பூர
 வகைதொடர்ந்த வாடலு ணல்லவர் தம்முட்
 பகைதொடர்ந்து கோதை பரியூஉ நனிவெகுண்
 டியாறாடு மேனி யணிகண்ட தன்னன்பன்
 சேராடு மேனி திருநிலத் துய்ப்பச் சிரமிதித்துத்
 தீர்வில தாகச் செருவுற்றான் செம்புன
 லாருட னாடுங் கடை” (சுக—எசு)

எனவரும் அடிகளானும்,

[இவ்வடிகளின்பொருள், 'தலைவி விரும்பிய புனலாட்டணியையுடைய மெய் ஈரந்தீர்ந்து வெய்தாக துகர்த்தற்குக் கடியநறவை யேந்தியபொழுது, அவள் கண் நெய்தற்பூவை ஒத்தன: அந்நறவை ஆர்ந்தபொழுது அவள்கண் கண்டார்க்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைச்செய்யும் பெரிய நறவம்பூவை ஒத்தன. அக் கண்ணியல்பைக்கண்டு ஏத்தி அவற்றது காரிகைநீர்மையையுடைய நோக்கினையாதரித்துத் தலைவன் பாண்சாதிபோலப் பலவகையாற் பாட, அப்பாட்டைத் தன்காதலியைப் பாடுகின்றதென்றறியாது வேறொருத்திகேட்டு அவனோடு கூடுதற்கு வருத்தமுற அவ்விடத்து அதனைக்கண்டு இனி எனக்கு என்வரப்புகுகின்றதென்று அஞ்சி, நல்ல பரந்த மார்பன் தலைவியைச் சேர்ந்து நடுக்கமுற நறவுண்டு சிவந்தகண் முன் குறைகிடந்தனுடலின்மேல் விளைந்த இதனாலும் சிவப்பூர வகுப்புப்பொருந்திய நீராட்டின் கண்வந்த மகளிர்காண அவளோடு பகைமைமிக்குத் தன்மாலையைப்பரிந்து மிகவெகுள, யாறாடுந் தன்மேனியழகை உட்கொண்டு பாராட்டியகாதலன் தன் சந்தனச் சேறாடியமேனியை நிலத்துய்த்து வணங்க, அவன்சிரத்தை மிதித்துப் பின்னும் வெகுளிதீராமையா லாடினான், செம்புனலை ஊரெல்லாமாடுகின்ற காலத்து' என்பதாம்.]

உ0-ஆம் பரிபாடலில்,

“சூட்டுந் கண்ணியும் மோட்டு வலையமும்

இயலணி நிற்ப வேறி யமர்பார்ப்பி

... ..

... ..

மாலை யணிய விலைத்தான் மாதர்நின்

கால சிலம்பு கழற்றுவான் சால

வதிரலக் கண்ணிநீ யன்பனெற் கன்பன்

கதுவா யவன் கள்வன் கள்வீநா னல்லேன்” (௩0-அ2)

எனவருமடிகளானும், ஐங்குறு நூற்றுள் புனலாட்டுப்பத்துள்,—

“புலக்குவே மல்லேம் பொய்யா துரைமோ

நலத்தகு மகளிர்க்குத் தோட்டுணையாகித்

தலைப்பெயற் செம்புன லாடித்

தவநனி சிவந்தன மகிழ்நநின் கண்ணே” (அ0)

எனவருஞ் செய்யுளானும் அறியலாம்.

[இவ்வைக்குறூற்றுச் செய்யுளின் பொருள், 'யாம் நின்னொடு புலக் கின்றே மல்லேம், பொய்த்தலின்றுச் சொல்லுவாயாக; அழகுதரும் பெண்கள் இன்பமுறுதற்கு அவர் தோளுக்குத்துணையாய் முதற்பெயலால் வருகின்ற சிவந்தபுனலின்கண்டி, மகிழ்நனே! நின்துகண்கள் மிகவுஞ் சிவப்படைந்தன' என்பதாம். இது தன்னையொழியப் புதுப்புனலாடித் தாழ்த்துவந்த தலைமகனொடு தலைமகள் புலந்துசொல்லியது.]

இளிக் காமக்கிழத்தி புலத்தலை,—

“மண்கனை முழுவொடு மகிழ்மிகத் தூக்கத்
தண்டுறை யூர நெஞ்சேரி வந்தென
லின்கடுக் கள்ளி னஃதை களிற்றொடு
நன்கல னீயு நாண்மகி ழிருக்கை
யவைபுகு பொருநர் பறையி னானை
கழறுப வென்பவவன் பெண்டி ரந்திற்
கச்சினன் கழலினன் தேந்தார் மாப்பினன்
வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியற்
சூரியலம் பொருநனைக் காண்டி ரோவென
வாதி மந்தி பேதுற் றினையச்
சிறைபறைந் துரைஇச் செங்குணக் கொழுகு
மந்தண் காவிரி போலக்
கொண்டுகை வலித்தல் சூழ்ந்திசின் யானே” (எசு)

எனவரும் அகநானூற்றுச்செய்யுளானறிக.

[இச்செய்யுளின் பொருள்:- 'மண்பூசிய திரண்டமுழுவொலியோடு கண்டார்க்கு மகிழ்ச்சியிக்கும்படி நாட்கள் கூத்தாட, அதனைக்காணும்படி தண்ணிய துறையையுடைய ஆரன் எம் சேரிக்கு வந்தானாக, இனிய கடிய கள்ளுணவை யுடைய அஃதையென்பான் களிற்றொடு நல்ல கலன்களையீயும் நாளோலக் கத்தையுடைய அவையிற்புகும் கூத்தரது பறையொலிபோல நீங்காது அவன் பெண்டிர் வைவர் என்று சொல்லுவர்; கச்சினனும் கழலினனும் தேன் பொருந்திய தாரையணிந்த மாற்பையுடையவனும் தொழிற்கூறமைந்த பொலிவுபொருந்திய அழகமைந்த மாலையையணிந்த மயிர்முடியையுடையவனுமாகிய ஆட்டனத்தியைக் கண்டரோவென்று அவன் மனைவியாகிய ஆதிமந்தியென்பவள் தயங்கிவருந்த அவனைப்பற்றிக்கொண்டு அணையை மோதிப் பரந்து செவ்விய கீழ்த்திசையைநோக்கிப்பெருகும் அழகிய தண்ணிய காவிரியாற்றைப்போல அவ்வூரனை என்னிடத்தே (கொண்டு போகவிடாது) கையாலே பற்றிக்கொடலைச் சூழ்ந்தேன் யான்' என்பதாம்.]

இனிப் பரத்தை புலத்தலை — ஐங்குறு நூற்றுப் புனலாட்டுப் பத்தள்,

“அம்ம வாழியோ மகிழ்நின் மொழிவல்
பேரு ரலரெழ நீரலைக் கலங்கி
நின்னொடு தண்புன லாடுதம்
எம்மொடு சென்மோ செல்லனின் மனையே” (எஎ)

எனவரும் செய்யுளான் உணர்க.

[இதன் பொருள்:— ‘மகிழ்நனே! நினக்கு ஒன்று கூறவேன், பெரிய ஜூரிடத்தே யலருண்டாக நீரிடத்து அலைபோலக் கலக்கமற்று நின்னொடு தண்ணிய புனலாடுவேம். நின்மனையிடத்துச் செல்லாயாய் எம்மொடு செல்வாயாக’ என்பதாம். இது முன்னொருநூன்று தலைவியோடு புனலாடினா னெனக்கேட்டு இவனுட னினியாடெனெனவுட்கொண்ட பரத்தை ‘புதுப் புனலாடப்போது’ என்ற தலைமகற்குச் சொல்லியது.]

இனிப் புனலாடற்கண் ஊடிப் பின் கூடுமியல்பை,

“பதியெதிர் சென்று பருஉக்கரை நண்ணி
நீரணி காண்போர் நிரைமாட மூர்குவோர்
பேரணி நிற்போர் பெரும்பூச ருக்குவோர்
மாமலி யூர்வோர் வயப்பிடி யுந்துவோர்
வீமலி கான்யாற்றின் றருத்தி குறுகித்
தாம்பீழ்வா ராகத் தழுவுவோர் தழுவுவெதிரா
கியாமக் குறையூட லின்னசைத் தேனுகர்வோர்
காமக் கணிச்சியாற் கையறவு வட்டித்துச்
சேமத் திரைவீழ்த்துச் சென்றமளி சேர்குவோர்” (உசு-ஊச)

எனப் பரிபாடற்கண்வரும் சு0-ஆம் பாடலடிகளான் உணர்க.

1948-ஆம் ஆம் ஆகஸ்டுமீ 10உ (ஸர்வதாரிஸ் ஆடிமீ 26உ
 இராமநாதபுரத்தில் மஹாராஜா அவர்களரண்மனையிற் கூடிய
 மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாகஸபையில்
 முடிவுசெய்யப்பெற்ற தீர்மானங்களின் விவரம்.

1. மாட்சிமைதங்கிய கனம் இராமநாதபுரம்ராஜா R. ஷண்முக
 ராஜேசுவர நாகநாத சேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள்
 —அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ. T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B.A., B.L.
 —உப-அக்கிராசனாதிபதி.
3. ,, A. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்காரவர்கள் B.A.
4. ,, P. ராமஸ்வாமிராஜா அவர்கள் B.A., B.L.
5. ,, N. R. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்காரவர்கள் B.A., B.L.
 —காரியதரிசி.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

1 சங்கத்தின் 1948-ம் ஆம் ஜூலைமாதத்து வரவுசெலவு கணக்கு
 களும், 1947—48-ம் வருஷத்து வருஷாந்தக்கணக்குகளும் அங்கீகரிக்க
 லாயின.

2 1948-ம் ஆம் நடைபெற்ற சங்கப்பீகைகள் சம்பந்தமாக எழுதிய
 ஆபீஸ் மெமோர் படித்துப்பார்த்து ரிக்கார்டில் வைக்கலாயிற்று.

3 சங்கத்தின் நன்மையைப்பொறுத்த பொதுவான விஷயங்கள்
 அடுத்தமீட்டிங்குக்குக் கொண்டுவரும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

4 சங்கத்துக்கு மாதத்தோறும் கொடுத்துவந்த சந்தாத்தொகை
 நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாகப் புதுக்கோட்டைஸமஸ்தானத்திலிருந்துவந்த
 கடிதம் ரிக்கார்டில் வைக்கலாயிற்று.

5 சங்கவருஷோத்ஸவம் நடத்துவதற்கு இடமும் தேதியும் குறிப்பிட
 வேண்டுமென்று மாட்சிமைதங்கிய கனம் அக்கிராசனாதிபதியவர்களைக் கேட்
 டுக்கொள்ளலாயிற்று.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்,
 மதுரை.

R. Shanmuga Rajeswaran,
 அக்கிராசனாதிபதி.

10—8—'48.

மிழலைநாடும் மிழலைக்கூற்றமும்

திரு. T. V. சதாசிவபண்டாரத்தாரவர்கள், ஆசிரியர்,

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம்.

நம் தமிழகம், சோமண்டலம் சோழமண்டலம் பாண்டிமண்டலம் கொங்குமண்டலம் தொண்டைமண்டலம் என்னும் ஐந்து மண்டலங்களாக முற்காலத்திற் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதைக் கற்றார்பலரும் அறிவர். அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பல உள் நாடுகளையுடையதாயிருந்தது. அவ்வண்ணாடுகளுள் பல, நாடுகள் எனவும் சில கூற்றங்கள் எனவும் அக்காலத்தில் வழங்கப்பெற்றன. நாடும் கூற்றமும் தற்காலத்துள்ள தாலாகாவைப்போன்றன எனலாம். ஆனால் நாட்டிற்கும் கூற்றத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது என்பது இப்போது புலப்படவில்லை.

இனி, பண்டைத் தமிழ்நூல்களை ஆராய்விடத்து, மிழலைநாடு என்ற நாடு ஒன்றும் மிழலைக்கூற்றம் என்ற கூற்றம் ஒன்றும் அந்நாளில் நம் தமிழகத்தில் இருந்தன என்பது நன்கு புலப்படுகிறது. சைவசமய குரவருள் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்திகள் தாம் அருளிய திருநாட்டுத்தொகையில் 'மிழலைநாட்டு மிழலையே வெண்ணினாட்டு மிழலையே'¹ என்ற பாடற்பகுதியில் மிழலைநாட்டைக் குறித்திருப்பது அறியத்தக்கது. அன்றியும், சேக்கிழார் தம் திருத்தொண்டர்புராணத்தில்,

‘சூத நெருங்கு சூலைத்தெங்கு பலவு பூகஞ் சூழ்புடைத்தாய்
வீதி தோறும் நீற்றினொளி விரிய மேவி விளங்குபதி
நீதி வழுவா நெறியினராய் நிலவுங் குடியால் நெடுநிலத்து
மீது விளங்குக் தொன்மையது மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை’²

என்ற பாடலில் மிழலைநாட்டைக் கூறியிருப்பது உணரற்பாலதாகும்.

¹ திருநாட்டுத்தொகை, பா. 5.

² பெருமிழலைக்குறும்பளையனார் புரா. பா. 1.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்றநெடுஞ்செழியன்மீது மாங்குழிகிழார் பாடியுள்ள 'நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்' என்று தொடங்கும் 24ஆம் புறப்பாட்டில் மிழலைக்கூற்றம் கூறப்பெற்றுள்ளது. மிழலைநாடும், மிழலைக்கூற்றமும் ஓரேநாடுதான் என்பது ஆராய்ச்சியில்வல்ல சில அறிஞர் கருத்து. அன்றோர் கொள்கை வலியுடைத்தா என்பதை ஈண்டு ஆராய்வாம்.

1 மிழலைநாடு

மிழலைநாடு எனப்படுவது சோழமண்டலத்திலிருந்த ஒன்பது வளநாடுகளுள் ஒன்றாகிய இராசேந்திரசிங்கவளநாட்டின் உள்நாடுகளுள் ஒன்று என்பது கல்வெட்டுக்களாற் புலனாகின்றது.³ வளநாடு என்பது இந்நாளிலுள்ள ஜில்லாவைப்போன்றதாகும். இராசேந்திரசிங்கவளநாடு என்பது காவிரியாற்றின் வடகரையிலிருந்த ஒரு பெருநிலப்பரப்பாகும். இவ் வளநாட்டில் சற்றேறக்குறைய இருபது உள்நாடுகள் இருந்தன என்பது கல்வெட்டுக்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. அவற்றுள் மிழலைநாடு என்பதும் ஒன்று. அது, சோழகோளபுரம், சேய்ஞலூர், திருவாப்பாடி, மிழலை, திருத்தேவன்குடி முதலான ஊர்களைத் தன்னகத்துக்கொண்டு நிலைய ஒரு நாடாகும். இவ்வுண்மைகளை, 'இராஜேந்திரசிங்கவளநாட்டு மிழலைநாட்டுச் சோழகோளபுரத்து வியாபாரி'⁴ எனவும், 'இராஜேந்திரசிங்கவளநாட்டு மிழலைநாட்டுச் சேய்நல்லூர் சபையார் இடக்கடவ திருமெய்க்காப்பு ஒன்று'⁵ எனவும் போதரும் கல்வெட்டுக்களால் நன்கறியலாம். மிழலைநாட்டிலுள்ளதாகக் கல்வெட்டால் உணர்த்தப்படும் சோழகோளபுரம் என்பது இக்காலத்தில் சோழபுரம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இது கும்பகோணத்திற்கு வடகிழக்கே ஆறுமைல்தூரத்தில் திருப்பனந்தாள்செல்லும் பெருவழியில் உள்ளது. சேய்நல்லூர் என்பது சோழபுரத்திற்கு வடக்கே இரண்டு

³ முதல் இராசராசசோழன் ஆட்சியிலேதான் சோழநாடு ஒன்பது வளநாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அதற்குமுன் வளநாடு என்ற பிரிவு சேசனாட்டில் இல்லை.

⁴ Inscriptions, of Puthukkottai State No. 113.

⁵ South Indian Inscriptions. Vol. II; No 70.

மைல்தூரத்தில் இருக்கின்றது. சிவனடியார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவராகிய சண்டேசுவரநாயனார் தோன்றியருளிய பெருமைவாய்ந்தது. இதற்கண்மையிலுள்ள திருவாப்பாடி சண்டேசுவரர் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான் உள்ள தலமாகும். மிழலை என்பது சோழபுரத்திற்குத்தெற்கே ஒன்றரைமைலில் உள்ளது; இது மிழலைநாட்டின் தலைநகரம்; முற்காலத்தில் பெருமிழலை என்ற பெயருடன் நிலவியது; அறுபாண்மும்மைநாயன்மார்களுள் ஒருவரும் சுந்தரமூர்த்திகள்பால் பேரன்புபூண்டொழுகியவரும் ஆகிய பெருமிழலைக்குறும்பர் என்னும் பரமயோகி வாழ்ந்து வீடெய்திய திருப்பதியாகும். திருந்துதேவன்குடி என்பது மிழலைக்குத் தெற்கே ஒன்றரைமைலிலுள்ள ஒரு பாடல்பெற்றதலமாகும்.

மிழலைநாட்டுர்களான சோழபுரம், சேய்நல்லூர்⁶, திருவாப்பாடி, மிழலை, திருந்துதேவன்குடி என்பவை, இப்போது கும்பகோணம் தாலுகாவில் காவிரியாற்றிற்குவடக்கே யுள்ளன. இவற்றுள் திருவாப்பாடியும், சோழபுரமும், சேய்நல்லூரும் மண்ணியாற்றிற்குத் தெற்கே அண்மையில் இருக்கின்றன. மிழலைநாட்டிற்கு மேற்கே இன்னம்பர்நாடும் சிழக்கிலும் வடக்கிலும் மண்ணிநாடும் இருந்தன. எனவே, மிழலைநாடு எனப்படுவது, தஞ்சாவூர்ஜில்லா கும்பகோணம் தாலுகாவில் காவிரியாற்றிற்கு வடக்கே மண்ணியாற்றின் தென்கரைவரையில் அமைந்திருந்ததோர் உள்நாடு என்பது தெளிவாகப் புலப்படுதல் காண்க. ஆகவே, இது சோழமண்டலத்திலிருந்த ஒரு நாடு என்பது தெற்றம்.

⁶ சேய்நல்லூர் என்பது சேய்ஞலூர் எனவும் முற்காலத்தில் வழங்கப்பெற்றது. இந்நாளில் இதனைச் சேங்கனூர் என்று கூறுகின்றனர். இங்குள்ள மாடக்கோயில் கோச்செக்கட்சோழர் எடுப்பித்ததாகும். இக்கோயிலில் வரையப்பெற்றுள்ள மூன்றாம் இராசராசசோழன் காலத்துக் கல் வெட்டொன்று 'மிழலைநாட்டுச் சேய்ஞலூருடையார் விசுவேசுவரதேவர் கோயில்' என்று கூறுவதால் இவ்வூர் மிழலைநாட்டிலுள்ளது என்பது உறுதியாதல் காண்க. நாலாயிரப்பிரபத்திற்கு இருபத்துநாலாயிரப்படி என்னும் உரையெழுதிய பெரியவாச்சிசான்பிள்ளை இவ்வூரில் பிறந்தவரே யாவர்.

2. மிழலைக்கூற்றம்

மிழலைக்கூற்றம் என்பது முற்காலத்திற் பாண்டிமண்டலத்தில் இருந்த உள்நாடுகளுள் ஒன்றாகும். அவ்வண்மையை,

“கோச்சடையவன்மரான திரிபுவனச்சகரவர்த்திகள் சீவல்லபதேவற்கு யாண்டு இருபத்தஞ்சாவது மேஷநாயிற்றுப் பூர்வபகூத்து ஏகாதசியும் சனிக்கிழமையும் பெற்ற மகத்தநாள் பாண்டிமண்டலத்து மிழலைக்கூற்றத்து ஒக்கருடையார்”

என்ற திருக்களர்க் கல்வெட்டாலும்¹ வேறுசில கல்வெட்டுக்களாலும்² இனி துணரலாம்.

இம்மிழலைக்கூற்றம் கீழ்கடலைச்சார்ந்திருந்த ஒரு பெருநிலப்பரப்பு என்பதும், கடைச்சங்ககாலத்தில் வேள் எவ்விக்குரியநாயிருந்தது என்பதும்³ புறப்பாட்டால் நன்கு வெளியாகின்றன.

வீரசோழியம் என்ற இலக்கணநூலின் ஆசிரியராகிய புத்தமித்திரன் என்பார், மிழலைக்கூற்றத்திலுள்ள பொன்பற்றியில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த ஒரு குறுநிலமன்னர் என்பது,

“ஈண்டுளல் கண்டான் எழின்மிழலைக்கூற்றத்துப் பூண்டபுகழ்ப் பொன்பற்றி காவலனே—மூண்டவரை வெல்லும் படைத்தடக்கை வெற்றிபுனை வீரன்றன் சொல்லின் படியே தொகுத்து”⁴

என்ற பாடலால் அறியப்படுகிறது.

¹ South Indian Inscriptions, Vol. VIII, No. 247.

² Ibid, Vol. IV, No. 372. Ibid, Vol. V, No. 301.

³ இது, வீரசோழியத்திற்கு உரைகண்ட பெருந்தேவனார் என்பார் தம் உரையில் எடுத்துக்காட்டியுள்ள வெண்பாவாகும். இப்பாடலிலுள்ள ‘மிழலைக்கூற்றம்’ என்பது ‘மாலைக்கூற்றம்’ எனவும் ‘வீரன்’ என்பது ‘மாறன்’ எனவும் வீரசோழிய அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படுகின்றன. ‘மிழலைக்கூற்றத்துக் கீழ்கூற்றுப் பொன்பற்றியிடையான்’ என்ற கல்வெட்டுத்தொடரும் ‘தேர்வீரசோழன் திருப்பெயராம்—பூமேலுரைப்பன்’ என்ற வீரசோழியப் பாயிரப் பாடற்பகுதியும் மேற்கண்டவாறு திருத்துவதற்குப் பெரிதும் துணைபுரிதல் காண்க (S. I. I. Vol. IV, No. 372, வரிகள் 103, 104; வீரசோழியப்பாயிரம், பா. 3)

கி. பி. 1063 முதல் 1070 வரையில் சோழஇராச்சியத்தில் சக்கரவர்த்தியாகவீற்றிருந்து ஆட்சிபுரிந்தவனும் கங்கைகொண்ட சோழன்புதல்வனும் ஆகிய வீரராசேந்திரசோழனே, பொன்பற்றி காவலன் புத்தமித்திரனைக்கொண்டு வீரசோழியம் என்ற னூலைச் செய்வித்தவன் என்பது,

‘மேலிய வெண்குடைச் செம்பியன் வீரராசேந்திரன்றன்—
நாலியல் செந்தமிழ்ச்சொல்¹⁰’

‘தேர்வீரசோழன் திருப்பெயரால் பூமேலுரைப்பன்’

என்னும் அவ்வாசிரியரது கூற்றுக்களால் தெள்ளிதிற்புலனுகின்றது. அவரது ஊராகிய மிழலைக்கூற்றத்துப் பொன்பற்றி என்பது இந்நாளில் பொன்பேத்தி என்ற பெயருடன் தஞ்சாவூர்ஜில்லா அறந்தாங்கித்தாலாகாவில் உளது.

இம் மிழலைக்கூற்றத்தில் மணமேற்குடி என்ற ஊர் ஒன்று உளது என்பது ‘மிழலைக்கூற்றத்துக் கீழ்கூற்று மணமேற்குடி’ என்ற மாறமங்கலக் கல்வெட்டொன்றால்¹¹ அறியப்படுகிறது. இது கீழ்கடலை யடுத்துள்ளதோர்-ஊராகும். சிவனடியார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவரும், மதுரையம்பதியில் நெல்வேலிவென்ற நெடு மாறன் என்ற பாண்டியற்கு அமைச்சராக விளங்கியவரும் ஆகிய குலச்சிறைநாயனார் பிறந்த திருப்பதி இம்மணமேற்குடியேயாகும். அதனைக் ‘குருந்தவிழ்சாரல் மணமேற் குடிமன் குலச்சிறையே¹²’ என்னும் நம்பியாண்டார்நம்பியின் திருவாக்கினால் அறியலாம். அன்றியும், சேக்கிழார் மணமேற்குடியைப் பாண்டிநாட்டுர் என்று கூறியிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது¹³. இவ்வூர் இக்காலத்திற் பாண்டிநாட்டின் வடஎல்லையாகிய வெள்ளாற்றிற்குத்தெற்கே அறந்தாங்கித்தாலாகாவில் உளது.

எனவே, மிழலைக்கூற்றத்தூர்களான பொன்பற்றியும் மணமேற்குடியும் இந்நாளில் அறந்தாங்கித்தாலாகாவில் இருத்தல் உணரற்பாலதாம்.

¹⁰ வீரசோழியம், சந்திப்படலம், 7.

¹¹ S. I. I. Vol. VIII. No. 448.

¹² திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, பா. 26.

¹³ பெரியபுராணம், குலச்சிறைநாயனார்புராணம், பா. 1.

மணிவாசகப்பெருமானை இறைவன் ஆட்கொண்டருளிய தலமாகிய திருப்பெருந்துறை மிழலைக்கூற்றத்திலிருந்ததோர் ஊர் என்பது கல்வெட்டுக்களாலும்¹⁴ பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பியின் திருவிளையாடற்புராணத்தாலும் அறியப்படுகின்றது. அவ்வூர் இக்காலத்தில் ஆவுடையார்கோயில் என்ற பெயரோடு அறந்தாங்கித் தாலுகாவில் வெள்ளாற்றிற்குத் தெற்கே முக்கால்மைல்தூரத்தில் உள்ளது. ஆகவே பொன்பற்றி, மணமேற்குடி, திருப்பெருந்துறை ஆகிய ஊர்களைத் தன்னகத்துக்கொண்டு முற்காலத்தில் நிலையி மிழலைக்கூற்றம் எனப்படுவது, சோழமண்டலத்திற்குத் தென்னெல்லையாகவுள்ள வெள்ளாற்றிற்குத் தெற்கும் திருப்புள வாசலுக்கண்மையில் கடலொடுகலக்கும் பாம்பாற்றிற்கு வடக்கும் பாண்டிமண்டலத்திலிருந்த ஓர் உள்நாடு என்பது தெள்ளிது.

இம் மிழலைக்கூற்றம், புதுக்கோட்டைநாட்டில் ஒருபகுதியையும் தஞ்சாவூர்ஜில்லா அறந்தாங்கித்தாலுகாவின் தென்பகுதியையும் இராமநாதபுரம்ஜில்லாவில் ஒருபகுதியையும் தன்பாற்கொண்டு மேற்கூறு, நடுவீற்கூறு, கீழ்க்கூறு என்னும் முப்பிரிவுகளையுடைய பெருநாடாகப் பாண்டிமண்டலத்தின் வடபகுதியில் அமைந்திருந்தது என்பது கல்வெட்டுக்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. இதனையே பிற்காலத்தார் மிழலைநாடு எனவும் வழங்கியுள்ளனர். சர்க்கரைப் புலவர் வழியினராய சர்க்கரை முத்துமுருகப்புலவர் என்பார், இதன் மீது மிழலைச்சதகம் என்ற நூலொன்று பாடியிருத்தல் அறியத்தக்கது.

இதுகாறும் விளக்கியவாற்றால் மிழலைநாடும் மிழலைக்கூற்றமும் ஒன்றிற்கொன்று மிகச் சேய்மையிலிருந்த வெவ்வேறு நாடுகள் என்பதும், அவற்றுள் முன்னது, சோழமண்டலத்திலே கும்பகோணந்தாலுகாவில் காவிரியாற்றிற்கு வடக்கும் மண்ணியாற்றிற்குத் தெற்குமுள்ள நிலப்பரப்பில் இருந்தது என்பதும், பின்னது பாண்டிமண்டலத்திலே புதுக்கோட்டைநாட்டிலும் அறந்தாங்கித்தாலுகாவிலும் ஓடும் வெள்ளாற்றிற்குத் தெற்கும் பாம்பாற்றிற்கு வடக்குமுள்ள நிலப்பரப்பில் இருந்தது என்பதும், பிற்காலத்தார் இவ்விரண்டிற்கும் வேறுபாடுதெரியாமல் மிழலைநாடு என்றபெயரால் வழங்கியுள்ளனர் என்பதும் நன்கு புலனாதல்காண்க.

¹⁴ Ins. Nos. 502 and 503 of 1925.

சின்னணைஞ்சா தீதேவர்பேரில் வண்ணம்

மக்கள் நாட்டுப்பாடல்களைவீரும்பிப் படித்தமகிழும் இக் காலத்திலே, இதுவரை அச்சிடப்படாது ஏட்டில் ஒடுங்கியிருக்கும் சில பழைய நாட்டுப்பாடல்களை வெளியிட்டு, அவை இறந்துபடாமற்காக்கும் கருத்துடன் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் உள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளை ஆராய்ந்ததில் வண்ணமும் சிந்தும் பள்ளுமாகச் சில சிறந்த நாட்டுப்பாடல்கள் அடங்கிய சுவடிகள் அகப்பட்டன.

அவற்றுள் வண்ணத்தீயட்டு என்னும் சுவடியுள்,

“முத்தமிழும் ஒக்க முழங்கிப் பொழிமுடிலா
இத்தரைமேல் வந்த ரதநாத” சேதுபதி

முதலிய புரவலர்பலரைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக்கொண்டு பாடப்பட்ட பல வண்ணப்பாடல்கள் காணப்பட்டன.

வண்ணமென்பது ஒருவகைச் சந்தப்பாட்டு. அது எட்டுக் கலைகளையுடையது; கலையொன்றுக்கு மூன்றுகண்ணிகளையுடையது; ஒவ்வொரு கலையும் முடியுமிடத்துத் தோங்கல் என்னும் உறுப்பமையப்பெற்றது. கலை எட்டினுள் முகல்தான்குகலைகளால் முறையே பாட்டுடைத்தலைவன் வழிபடுகடவுளின் பெருமையும், அவனுடைய கிளை கொடை விருதுகளும், புகழும் வாகையும், நாடும் நகரும் ஆகிய இவை ஏற்றபெற்றி விரித்துப் பேசப்படும். சின்னாநான்குகலைகள், பாட்டுடைத்தலைமகனுக்குரிய வரைப்பிடத்துக்கிளவித்தலைமகன் தான்வீரும்பியதலைமகளை எதிர்ப்பட்டுக்கூடிக் கலவியின்மகிழ்தலாகவேணும், தான்வீரும்பியதலைமகளை அடையப் பெருமையால் மெலிந்த ஒரு தலைவிநிலைகண்டு அவளைப்பெற்ற நற்றாய் இரங்குதலாகவேணும், வேறு அகத்திணைத்துறைச்செய்தியாகவேணும் விரிந்துமுடியும். ஒவ்வொருகலையின்முடிவிலும் அமைந்த தொங்கல்களைச் சேர்த்துப்படித்தால் அவை ஒரு தனிப்பாடலாக அமைதலும் உண்டு.

இவ்விலக்கணம் பெரும்பாலும்,

“எட்டுக் கலையாய் இடையிட் டெதுகையாய்க்
கட்டுக் கலைக்குமுக் கண்ணியாய்—முட்டமுட்டச்
தொங்கலு மாகித் தொடையும் பலவாகிப்
பங்குபெறும் வண்ணத்தின் புண்பு”

“முதற்கலைக் கிடுவது நெய்வசீ செயலே
 இரண்டற் கிடுவது கிளைகோடை விருது
 மூன்றற் கிடுவது புகழும் வாகையும்
 நான்கற் கிடுவது நாடும் நகரும்
 மன்றைப் பாதி நற்றி யிரங்கல்
 கலவியின் மகிழ்தலும் கழறவர் வண்ணமே
 வேறு துறையினும் விளம்புவர் புலவர்”

என முன்னையோர் இயற்றிவைத்த வண்ணவிலக்கணச் சூத்திரங்களால் விளங்கும்.

இவ் வண்ணத்திரட்டுள் அமைந்தபாடல்களுள் இரகுநாத சேதுபதியவர்கள் விஷயமாக இயற்றப்பட்டவண்ணம் முன்னமே செந்தமிழின் 17-ஆம் தொகுதியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஏனைய வண்ணங்கள் இனி வெளியிடப்பெறும்.

இப்பொழுது வெளியிடப்பெறும் சின்னணஞ்சாத்தேவர் வண்ணம், இதுவரை அச்சிடப்படாதது; திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள சோக்கம்பட்டி யென்று பிரசித்திபெற்ற *வடகரை ஜமீனை கி.பி. 1660 முதல் 1720 வரை ஆட்சிபுரிந்த ஒன்பதாம் பட்டம் பேரியசுவாமிதுரையவர்கள் பேரில் இயற்றப்பட்டதென்று தெரிகிறது. துரையவர்கள், வடகரையாதிக்கத்தில் எட்டாவது பட்டத்துப் புரவலரான சிவனடியாத்தேவர் செய்தவப்பயனாத் தோன்றிய பேரியசுவாமிதுரை ராசகோபாலதுரை என்னும் மக்களிருவருள் முன்னவர். இவ்விருவரும் தமிழும் சைவமும் தழையத் தாங்கிய தனிச்சிறப்புடையவர்கள்; புலவர்பாடும் புகழ்வாய்ந்தவர்கள். திருக்குற்றாலத்துக் குறும்பலாவிசர் குழல்வாய்மொழியம்மைகோயில்களில் இவர்கள் செய்த திருப்பணிகள் பலப்பல. அவையெல்லாம் இங்கு விரிக்கிற பெருகும்.

பேரியசுவாமிதுரையென்பது இவ்வண்ணப்பாட்டுடைத் தலைவரின் இயற்பெயர். சின்னணஞ்சாத்தேவர் என்பது வடகரையாதினத்துப் புரவலர்க்கெல்லாம் பொதுவான சிறப்புப்பெயராகும்.

பின்வரும் வண்ணமானது, முதல்நான்குகலைகளால் பேரியசுவாமிதுரையவர்கள்மாண்பினை விரித்துப் பின்னான்குகலைகளால்

அவர்நாட்டில் ஒருதலைமகன் தான் விரும்பிய ஒருதலைமகளை எதிர்ப்பட்டுக் கூடிக் கலவியின்மகிழ்ந்ததாகப் புனைந்துகூறகிறது. இதனையியற்றிய ஆசிரியர்பெயர்முதலியவை தெரியவில்லை. இவ்வண்ணத்தின் பிற்பகுதி கலவிச்செய்திகளை விரித்தலால் அதனை நீக்கி முற்பகுதிமட்டும் இங்கே வெளியிடப்படுகிறது.

பத்திராசிரியர்.

வண்ணக்குழிப்பு:—

தனனத் தந்ததான தனனத் தந்ததான
தனனத் தந்ததான தனனத் தந்ததான
தனனத் தந்ததான தனனத் தந்ததான
தனனத் தானதான தனனத் தானதான
தானனாதான தனனாதான

திருவிற் பொங்குகூளை நகரிற் சங்கரேசர்

சரணத் தம்புசாதம் வீகனிக் கின்றவாலி
பொருரைப ரம்புமாறு கருணைநி ரம்புழமி
பெரியசு வாமியார்பொ னடிமற வாதுலைன்
மனுவைத் தம்பியாக முறைமைக் கொண்டநீதன்
மதனைத் தொண்டனாக அடிமைக் கொண்டருபன்
அறிவுபி றந்தழிமி நெறியொடு கின்றநெமி
மழைநிலை மாறிநாழி விலையுமி லாததான
சிறுமைப் பஞ்சகால வரையிற் பொங்குமாழி
யுலையிட் டெங்குமார வனசுத் தர்ச்செய்சோமன்
நகைமுக சந்தரன்வேத விதிதமெ னுஞ்சொலாளன்
அதிபெல ராயராணு வவனிரு பாதரேணு
ஆகவேதேச மதித்திருகார்

(1)

செகமுற் றந்தனாணை திருவிட் கொண்டதேனு

மமதைக் கங்குலோட வெயிலைச் சிந்தபாறு
நிருபமெ நிந்தராசர் விழிகள்பி னுக்கியேற
முடியிட றுனையேற பவனிவி லாசன்வானர்
தமிழைக் கொண்டுகீற கலியைத் துண்டமான
கதவித் தண்டுபோல விழுவெட் றுந்தியாதி
குமுதம லர்ந்தபோது குவலய மெங்கும்வாரும்
எனமொழி பேசுபாரி யமுதலை மோதுவாரி

திரணத் தொன்றதாக நிதியைக் கண்டமேகம்
 அனைவர்க் குஞ்சுவாக அருள்கொட் டும்பர்வாகம்
 இளமைத வழந்தலாவ அறிவுந டந்துலாவு
 விரிபுகழ் கோயிலான துரைபெரு மான்மகீபன்
 ராசகோபால னுயிர்த்துணைவேள்

(2)

கிரிதூர்க் கக்கள் நூறு வனதூர்க் கக்கள் நூறு
 செலதூர்க் கக்கள் நூறு மதிள் தூர்க் கக்கள் நூறு
 பதநியெ முந்தசேனை யதரிவி டிந்துவீழ
 எதிரிடு வார்மணுள் வீருதிடு டாலும்வாள்வில்
 ஒருலெட் சங்கொல்யானை யொருலெட் சம்பல்சேனை
 ஒருலெட் சந்துபாகி யிருபத் தஞ்சுகோடி
 முரசுத வண்டைபேரி துடிதவில் பம்பைலீலி
 யுறமிடி யேறுபோல நெடுமுடி மேடலார்கள்
 கெடியிற் சென்றானளி படியைச் சென்றமுடி
 வெடிபட் டண்டகூடம் உடைபட் டுண்டையோட
 முடிகள்கு வந்துபார மலையிலி ருந்துகூளி
 குதியிட நாளுமுனை மதியிட மாறிடாது
 காலனூர்கால னெனப்பொருமால்

(3)

கெவுடத் தங்கராசி மகதத் தந்திராசி
 குகுதக் குந்தராசி யிவைகப் பங்களீழர்
 பதியைவ னைந்துகுறை யிடுபொரு ளிந்தராசி
 தவணையை மீறுசீனர் தருமப ராதமீது
 நிலுவைப் பொன்கொடாத துளுவச் சண்டிமாழை
 முடியைக் கொண்டையோடு பதில்வைக் கின்றதிது
 கடைலிழி கொண்டொரும் எனமொழி நின்றகூறு
 சமுகநி தானன்வாழை கமுகுப லாவுலாவு
 கிளுவைக் குங்குபேரன் அளகைக் குங்குபேரன்
 அமரர்க் குஞ்சரேசன் நரருக் குஞ்சரேசன்
 ஒருசின ணைஞ்சமேரு வரையில்வ ளர்ந்ததாரு
 வீரைகமழ் மார்பனா பெரியசு வாமிதீரன்
 நாடுகும்சோலை வரிக்குயிலே.

(4)

கவிமணி நிலைய நிதி

கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையவர்கள் தற்காலத்துள்ள தமிழ்க்கவிஞர்களுள் கலைசிறந்தவர்கள்; தம் வாழ்நாளமுழுவதையும் கலையின்பொருட்டும் ஆராய்ச்சியின்பொருட்டும் சமர்ப்பணம்செய்தவர்கள்; மாசுமறுவற்ற மனப்பண்பும் தூயவாழ்வும் உடையவர்கள்; அன்பும் அருளும் சிரம்பியவர்கள்; தமிழன்னை தந்த தவப்புதல்வர்களுள் ஒருவர்.

இப்பெரியார்பெயரைத் தமிழ்நாட்டில் என்றும் ஒளிரும் மணிவிளக்காக நிலைபெறச்செய்யவேண்டுவது தமிழ்மக்கள்கடமையாகும்.

இக்கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு இவ்வாண்டு பிப்ரவரி மாதம் 11-ஆம் தேதி பிற்பகவில் 5.30 மணிக்குத் திருவாங்கூர் நீதிபதிபாயிருக்க திரு. எஸ். ஐ. சத்தியநேசன் எம். ஏ., பி. எஸ். அவர்கள் இல்லத்தில் அவர்கள் கலைமயின்கீழ், ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. கலைப்பிரியர்கள், ஆராய்ச்சியிற் பற்றுடையவர்கள், பொதுநலத்தில் ஈடுபட்ட தமிழன்பர்கள் முதலிய நண்பர்கள் பலரும் வந்திருந்தனர். கவிமணிபவர்கள்பெயரால் நாஞ்சில் நாட்டுத் தலைநகரான நாகர்கோவில் தமிழ்நூல்கிலையம் ஒன்றும், தமிழாராய்ச்சிகிலையம் ஒன்றும், உயர்தரத்தமிழ்க்கல்வியை வளர்த்தற்குரிய தமிழ்க்கல்லூரி ஒன்றும் நிறுவவேண்டும் என ஏகமனத்துடன் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இவற்றிற்கு வேண்டும் நிதிபைத் திரட்டுவதற்கும், நிலையங்களை நிறுவுவதற்கும், இவற்றை கிரவசுப்பதற்குரிய விதிகளை அமைப்பதற்கும் இதனடியில் கையொப்பம் இட்டுள்ள எங்களை நிர்வாகக் குழுவினராக அக்கூட்டம் நியமித்துள்ளது.

இந்நிலையங்களை நிறுவுவதற்கு இரண்டிலக்கூறூபாயும், இவற்றைப் பரிபாலிப்பதற்கு ஒருலக்கூறூபாயும் ஆக மூன்றுலக்கூறூபாய் தேவையாகும் எனக் கருதப்படுகிறது. கவிமணி நிலையத்திற்கு மனமுலந்து தாராளமாய்ப் பொருள்கொடுத்துதலித் தாய் மொழியைப் பேணுமாறு தமிழ்மக்கள் அனைவரையும் வேண்டுகிறோம்.

திறப்பு:—நிதியை திரு. எஸ். ஐ. சத்தியநேசன், பொருளாளர், கவிமணி நிலையநிதி, நாகர்கோவில் என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பிப் பொருளாளர், காரியதரிசி கையெழுத்திட்ட ரவீதைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுகிறோம்.

தாய்மொழிபேணுக. தாய்நாட்டுப்பணி புரிக.

1. எஸ். ஐ. சத்தியநேசன் எம். ஏ. பி. எல். (தலைவர்)
2. ஏ. காயனார் பி. ஏ. பி. எல். (காரியதரிசி)
3. என். ஏ. ஸூற்றுகம்மது எம். ஏ. பி. எல். (கூட்டுக்காரியதரிசி)
4. பி. சுப்பிரமணியபிள்ளை பி. ஏ. பி. எல். அட்வொகேட்
5. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை பி. ஏ. பி. எல். சென்னை ஸர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் (ரிட்டயர்டு)
6. சி. பன்னிருகைப்பெருமாள்முதலியார் எம். ஏ. பி. எல். திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் (ரிட்டயர்டு)
7. எல். ஏ. அஸகர்யா பி. ஏ. பி. எல். ஹைக்கோர்ட்டு ரெஜிஸ்ட்ரார் (ரிட்டயர்டு)
8. டி. வி. ராமசுப்பையர், லாண்டிலார்டு.
9. எஸ். முத்துக்கறுப்பிள்ளை எம். பி. பி. எஸ்.

பத்திராசிரியர்திறப்பு:—கவிமணிநிலையநிதிவேண்டுகோள் மேலே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கவிமணி உயர்ந்தஒழுக்கமும் சிறந்த புலமையும் நிறைந்தகுணங்களும் ஒருந்குவாய்ந்த திகழ்பவர்; தம் புலமையிற் பூக்க செவ்விய மதுரஞ்சேர்ந்த கவிமலர்களால் தமிழுலகத்தை மகிழ்வித்துவருபவர். தமிழ்மொழிவழங்கும்நிலத்தில் இவரையும் இவர்களுடைய அறிவாதவர் இவர். இவர்பெயர் இவரிபற்றிய னுல்களாலும் இவர்பெயரால் எழுப்பும் ஞாபக்ச்சின்னங்களாலும் நிலைத்துநிற்கச்செய்வது தமிழ்மக்கள் கடமையாகும். வேண்டுகோளிர்கண்ட னுல்களையும் ஆராய்ச்சி நிலைமையும் தமிழ்க் கல்லூரியும் நிறுவப்பெற்றால் அவற்றால் கவிமணியின்பெயர் நிலைத்துநிற்பதோடு தமிழ்மக்கள் அறிவும், கலையும் பெறுதலும் தமிழ்வளர்ச்சியடைதலுமாகிய பயன்களும் ஒருந்குவினையும். இந்நிதிக்குப் பொதுமக்களும் செல்வரும் அரசாங்கத்தாரும் உவந்து பொருளுகவிசெய்து கவிமணியின் வாழ்நாளிலேயே மேற் குறித்த ஞாபக்ச்சின்னங்கள் அமைந்து கவிமணியின் ஆதரவிற்கு சிறக்கும்படி செய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

ம தி ப் பு ரை

[பெரியபுராண ஆராய்ச்சி:—ஆசிரியர்: திருவாளர் மா. இராசமாணிக்கனார் B.O.L., L.T., M.O.L. விலை: ரூபா ஐந்து. சிடைக்குமிடம்: மாடல்பப்ளிக்கேஷன்ஸ், 50. பத்ரையன் தெரு, சென்னை.]

தமிழருள் பெரியபுராணத்தையும் அதனை இயற்றியளித்த தெய்வப்புவர் சேக்கிழாரையும் அறிபாதார் அரியர். பெரிய புராணமென்னும் கடலினுள்ளே முழுகி அரும்பொருள்கண்டு வழங்கிய ஆராய்ச்சியாளர் பலர். அவருள் சென்னை விவேகானந்தர் கல்லூரிப் பேராசிரியராகிய திரு. மா. இராசமாணிக்கனார் முன்னெண்ணத்தக்கவராவர். இவர், தம் நூலறிவாலும் மதிநுட்பத்தாலும் பெரியபுராணத்தைப் பலபடியாலும் ஆராய்ந்து, அது சிவன்டியார்பெருமைகளைச் சைவசமயசாத்திர றுண்பொருள்களோடணைத்துக்கூறும் புராணமாக நிலவுதல்கண்டுமின்றித் தென்னிந்தியநாட்டுள் பண்டைக்காலத்துவிளங்கிய அரசர், அரசிகள், அமைச்சர்கள், நாயன்மார்கள் முதலானோர் வாழ்ந்த காலங்களையும், அவர்செய்த அரும்பணிகளையும், அவருடைய இயற்கைப் பண்புகளையும், ஒழுகலாற்றுமுறையினையும், தமிழ்மொழியின் சிறப்பினையும், அது சமயத்தோடு கொடர்புடையதாய் வளர்ந்த வரற்றையும், நாடு, நகரம், தலம், தீர்த்தம், மூர்க்கி, ஆலயம், சமயம், மடங்கள் என்பவற்றின் நிலைமையினையும் விளக்கும் உண்மை வரலாற்று நூலாகவும் திகழுமாற்றை விரித்த வரைந்திருப்பது பராட்டத்தக்கது. இவ்வாராய்ச்சினூலுள் ஆசிரியர், சேக்கிழாருடைய பலகலைப்புலமையினையும், அவர் வாழ்ந்தகாலத்தினையும், அவர் பெரியபுராணம்பாடுதற்கு முதனூல்களாக அமைந்தவற்றையும், அவற்றினின்று வேண்டியபொருள்களை பெடுத்துக்கொண்டு அவர் பெரியபுராணத்தை எல்லாச்சுவைகளும் மலிந்து கற்பார்க்கு உயர்ந்தபேறுகளையுதவும் தலைசிறந்த பெருநூலாக விரித்தியற்றியளித்த முறையினையும், தேவாரம் முதலிய திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்ட வரலாற்றையும், அவற்றை இயற்றியவர்காலங்களையும்

பிறவற்றையும் தக்க ஏதுக்களாலும் அறுபந்தங்களாலும் தெளிய விளக்கியிருப்பது, நூலாராய்ச்சிசெய்யப்படுகுவார்க்கு அவர் மேற்கொள்ளவேண்டிய முறைகளை அறிவிப்பதாயும் இருக்கிறது.

இவ்வரிய ஆராய்ச்சிநூலைப் பல்கலைக்கழகத்தாரும் தமிழ் மக்களும் நன்கு ஆதரித்து மேலும் பல சிறந்த ஆராய்ச்சிநூல்களை வெளியிடும்படி ஆசிரியர்க்கு ஊக்கமூட்டுவார்களாக.

இவ்வரிய ஆராய்ச்சிநூலை அச்சிடுங்காலத்துப்புறந்த பிழைகள் பலவும் மறுபதிப்பில் நீக்கிவிடுமென்று நம்புகிறோம்.

[சித்திரக்கதைப்பாட்டு:—இயற்றியவர்: திரு. பே. நா. அப்பு ஸ்வாமிஐயாவர்கள் B.A., B.L. ஸிலை: அணு ஆறு. கிடைக்குமிடம்: திரு. பெ. நா. அப்புஸ்வாமிஐயாவர்கள் B.A., B.L., சித்திரக்குளச் சதுக்கம், மயிலாப்பூர், சென்னை.]

சித்திரக்கதைப்பாட்டு என்பது பலவகை நிறப்படங்களோடு கதைநிகழ்ச்சிகளைப் புலப்படுத்தும் ஒருவகை இசைப்பாடல்களையுடையதொரு புத்தகமாகும். இதில் உள்ள பாடல்கள் சிறுவர் சிறுமியர் தாமே விரும்பிப்படித்த மகிழும்படி இனியஒசையும் எளியசொற்றொடரும் உடையவாய் இயற்றப்பட்டவை; படிக்கும் போதே பொருள் நன்குவிளங்குமாறு அமைந்தவை; கதைகளை விரிக்கும் சித்திரப்படங்களால் சிறுவர் தண்களுக்கும் பாடலிற் பயின்ற எளிமையும் இனிமையும் வாய்ந்த நடையால் அவர்கள் நாவுக்கும் இசையால் அவர்கள் செவிகளுக்கும், நல்ல நீதிகளால் அவர்கள் உள்ளங்களுக்கும் விருந்தாய்த் திகழ்வன; அரிய கருத்துக்களைச் சிறுவருள்ளத்தே எளிதிற்பதியவைப்பன; இசையொடுபடிப்பதற்கேற்ற குறிப்புக்களையுடையன. இத்தகைய பாடல்கள் பிறமொழிகளில் மிகமிகவுண்டு. குழுவீப்பருவத்தே தாய்மார்களின் அன்புகனிந்த தாலாட்டுமுதலிய இசையொடுகூடிய பாடல்களைக் கேட்டுமகிழ்ந்த தமிழ்நாட்டுச் சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு இப்புத்தகம் மிகவும் பயன்படும். இன்னொன்றான பாட புத்தகங்களை யெழுதியுதவி அரிய கலைத்தொண்டாற்றிவரும் ஐயவர்கள் திறத்துத் தமிழலகம் நன்றிபாராட்டல் தகும்.

[தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் மூன் ஐந்தியல்களும் நச்சினூர்க் கினியருரையும் (புதிய விளக்கக்குறிப்புக்களுடன்):— விளக்கவுரையாசிரியர்: செம்புலச்செல்வரான உயர்திரு. சி. கணேசையரவர்கள். பதிப்பிட்டோர்: யாழ்ப்பாணத்து சமூகேசரிப்பத்திராதிபர் உயர்திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள். விலை: ரூபா பத்து. கிடைக்குமிடம்: தளலக்தும்புத்தகசாலை, சுன்னுகம், யாழ்ப்பாணம்.]

தமிழிலக்கணங்களுக்குள் பழமைவாய்ந்தது தொல்காப்பியம். அதன் ஒவ்வொரு திகாரத்துக்கும் பண்டைக்கண்டமிழ்ச்சான்றோர் பலர் உரைகண்டுள்ளனர். அவ்வுரைகளுட்பல, அறிஞர் பலரால் பலமுறை ஆய்ந்த அச்சிடப்பட்டுள்ளன. ஒரு சில அச்சில்வராதனவும் உள. அவற்றுள், ஒன்றே டொன்று மாறுபடுவனவும் உரையாசிரியர்கருத்து விளங்காதபகுதிகளும் உள. ஆதலால் கற்போர் இடையிடையே தூலாசிரியர்கருத்தும் உரையாசிரியர்கருத்தும் விளங்காமல் இடர்ப்படுகின்றனர். இவ்விடர்ப்பாடு ஏனைய திகாரங்களினும் பொருளதிகாரத்துப் பல்கியதெனின் அது மிகையாகாது.

இகனையறிந்து, வடமொழி தென்மொழிகளிற் புலமைமிக்கவரும் நம் செந்தமிழ் தோன்றியநாள்முதல் தம் சிரியகட்டுரைகளால் அதனை அலங்கரித்துவருபவருமான யாழ்ப்பாணத்து உயர்திரு. சி. கணேசையரவர்கள், தாம் நல்லாசிரியர்பாற் கேட்டறிந்தவற்றையும் தம் நுண்மதியால் ஆராய்ந்தறிந்தவற்றையும் கொண்டு அவ்விடர்ப்பாடுகள் நீங்க எழுதிய புதிய விளக்கக்குறிப்புடன் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்துக்கு நச்சினூர்க்கினியருரையையும் சொல்லதிகாரத்துக்குச் சேனாவரையருரையையும் பொருளதிகாரத்தின் பிற்பகுதிக்கு (மெய்ப்பாட்டியல் உவமவியல் செய்யுளியல் மரபியல்களுக்குப்) பேராசிரியருரையையும் முன்னமே வெளியிட்டுதலியதுபோல, இதுபொழுது பொருளதிகாரத்தின் முற்பகுதிக்கு (அகத்திணையியல் புறத்திணையியல் களவியல் கற்பியல் பொருளியல்களுக்கு) நச்சினூர்க்கினிய

ருரையையும் தாம் எழுதிய விளக்கக்குறிப்புக்களுடன் வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் முயற்சியும் நோக்கமும் பெரிதும் போற்றத்தக்கன.

தொல்காப்பியப் பொருளின ஆராய்ந்துகாண்டல் எளியசெயலன்ற; என்னும் ஐயரவர்கள் தாம் மேற்கொண்ட முயற்சியை நன்கு முற்றுவித்துள்ளார்கள். ஆங்காங்குத் தாம் நுண்ணிதின் ஆராய்ந்துகண்டதிருத்தங்களோடு பழைய ஏட்டுச்சுவடிகளிற்கண்ட திருத்தங்களையும் இப்பதிப்பிற்சேர்த்துள்ளார்கள். அன்றியும், நச்சினூக்கினியருரைக்கு விளக்கக்குறிப்புக்கள் எழுதியதோடு அவர் எடுத்தாண்ட மேற்கோட்பாடல்கள் இன்னின்னனூல்களிலுள்ளவையென்றகாட்டி அவற்றக்குக் குறிப்புகளையும் எழுதிச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இவை கற்பார்க்குப் பெரிதும் பயன்படும்.

முறையே கற்பாரும் சுற்பிப்பாரும் அரிபராகிய இக்காலத்து இப்பெருநூலினுள் விளங்காதபகுதிகளெல்லாம் ஒருவரால் ஒரே முறையில் விளக்கல் இயலாத தாயினும், ஐயரவர்கள் பலபல அரிப விளக்கக் குறிப்புக்களை யுதவியிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் இங்கு விரிப்பிற் பெருகும்.

இத்துறையில் மேலும் முயன்று விளக்கம் நல்குமாறு ஐயரவர்களுக்கும், தமக்குவரும் ஊதியங்கருதாது தமிழ்ப்பயில்வார்க்குதவும் உயர்ந்தகுறிக்கோளுடன் பெரும்பொருள் செலவிட்டு இப்பதிப்பினைத் திருத்தின முறையில் அழகுற அச்சிட்டுதலியவரும் யாழ்ப்பாணத்து ஈழகேசரிப்பத்திராதிபருமான உயர்திரு. நா. பொன்னையா அவர்களுக்கும் தக்க ஆதாவளித்தல் தமிழ்மக்கள் கடனாகும்.